

કીકીની દાબડી

એક હતી છોકરી. નામ એનું કીકી.

આ કીકી ખૂબ ખંતીલી. ચીવટ પણ એની બહુ ભારે.

કોઈ કામ હાથમાં લે તેને પુરું કરીને જંપે. કામમાં કદી આળસ ના કરે કીકી ને કામ ખૂબ વહાલું. કામથી કદી કંટાળે પણ નહીં. એ કામને વળગેલી ને કામ એને વળગેલું. બસ, આખો દિવસ કામ, કામ ને કામ.

પણ આમાં એને એક મુસીબત નડે. ખૂબ કામ કરી કરીને થાકી જાય. થાક લાગે એટલે કામ થાય નહીં. કીકીનું મન તો કામમાં હોય પણ શરીર થાકે. ના છૂટકે તેને આરામ કરવો પડે. પણ કીકીને આરામ કરવો ન ગમે.

કીકીને થાય કે કામ કરતાં થાક જ ન લાગતો હોય તો કેવું સારું! તો પછી રાત ને દિવસ કામ જ કર્યું કરું.

પણ એવું થાય કઈ રીતે ? કીકી વિચારવા લાગી. ને તે વિચારતાં વિચારતાં જ ઊઘી ગઈ. થોડી વારે તેના કાન પાસે ઝાંઝરનો મધુર રણકાર સંભળાયો. પછી મંજુલ અવાજ આવ્યો. કીકી જાગી ને તેના માથાના વાળમાં કોઈનો કોમળ હાથ ફરવા લાગ્યો.

કીકી તો સફાળી જાગી ગઈ. તે આંખો ચોળી જોવા લાગી. કીકીની સામે કોઈ ઊભું હતું. સુંદર મજાની

આંખો હતી. સોનેરી વાળ હતા. ચહેરા પર મધુર િસ્મૃત રમતું હતું.

કીકીને નવાઇ લાગી. આ વળી કોણ હશે

?

"કીકી મને ના ઓળખી ? હું છું કામપરી. "

"કોણ? કામપરી?" કીકીએ પૂછ્યું. "હા, કામપરી તને કામ કરવું બહુ ગમે છે, કેમ?" કીકીએ હા પાડી.

"મને કામગરાં બાળકો બહુ ગમે છે. "

"પરીમા, પણ કામ કરતાં કરતાં હું થાકી જાઉં છું. એ મને નથી ગમતું. મને એવો કોઇ ઉપાય બતાવો ને કે જેથી મને થાક ના લાગે". કીકી બોલી.

"એટલા માટે તો હું આવી છું; આ દાબડી. " આમ કહી કામપરીએ કીકીને એક સરસ મજાની નાની દાબડી આપી. "આ શું કામ ? "

"તે તું ખોલ. "

કીકીએ દાબડી ખોલી. અંદર એક સરસ મજાનું ફૂલ હતું , કોમળ પાંખડીઓવાળું ફૂલ , ગુલાબી રંગવાળું ફૂલ.

"કીકી, આ જાદુઇ ફૂલ છે. આ ફૂલ જે સૂઘે તેને કદી થાક નમ લાગે. ઉંઘ પણ ન સતાવે. તું રોજ ફૂલ સૂંઘીશ તો ફૂલની જેમ હંમેશાં તાજીમાજી રહીશ. "

"પણ આ ફૂલ કરમાઇ જશે તો?" કીકીએ પૂછ્યું. "નહીં કરમાય. એ જેવું છે તેવું ને તેવું રહેશે. પણ એક વાત ધ્યા નમાં રાખજે. આ વાત કોઇને કહેતી નહીં. લે ત્યારે , હું જાઉં .... "

"આવજો પરીમા. તમારો ખૂબ ખૂબ આભાર. " કીકીએ બેઉ હાથ ઉંચા કરીને પરીને વિદાય આપી. પરી ગઇ ને તરત જ કીકીની આંખ ઉઘડી ગઇ. કીકીના ઓશીકા પાસે દાબડી પડી હતી. કીકીએ તે જોઇ. જોઇને તે ખુશ થઇ. ખુશ થઇને ખોલી. અંદર સુંદર મજાનું ફૂલ હતું. કીકીએ ફૂલ સૂંઘ્યુંક. આહાહાહા શી એની સુગંધ નાક આખું સુગંધ થી ભરાઇ ગયું. ઉંઘ ઉડી ગઇ. નવી તાજગી લાગી. ખૂબ ઉંઘીને ઉઠયા હોઇએ તેટલી તાજગી વતાવા લાગી.

કીકી ખુશ થઇ. તેણે દાકડી સાચવીને ફોક ના ગજવામાં મૂકી દીધી. કીકી ફરી કામમાં લાગી ગઇ. બસ, પછી તો કીકી કદી થાકતી નહીં. થાક લાગે કે તરત દાબડી કાઢે. ફૂલ સૂંઘે ને ફરી પાછી તાજી ને તાજી

કીકીને સતત કામ કરતી જોઇને તેનસ મમ્મીતને ચિંતા થઇ: " અરેરેરે આ છોકરી કામ કરી કરીને મરી જશે. આરામ નહીં કરે તો શરીર ઘસાઇ જશે. "

મમ્મીર કહે: "કીકી રાત પડી ગઇ. તું હવે સૂઇ જા. " એટલે કીકી કહે : "મમ્મીી, મારે હવે ઉંઘવાની જરુર નથી. " મમ્મીકને નવાઇ લાગી : "એમ કેમ ? " "બસ એમ જ. " કીકીએ વાત ગોપાવી રાખી.

કારણ? પરીએ ના કહી ને એટલે.

મમ્મીસને થયું કે ઊંઘશે નહીં તો ગાંડી થઈ જશે. પણ કીકી ઊંઘી જ નહીં. સવારમાં તેની મમ્મીજ જાગી ત્યાશરે પણ કીકી તો જાગતી જ હતી. તે ચિતોમાં રંગ પૂરતી હતી.

આમ ને આમ ચાર- પાંચ દિવસ ચાલ્યા કયુ . મમ્મી ને થયું "આ છોકરીનું મગજ ગાંડું થઈ ગયું લાગે છે. લાવ , ઠાકતરને બતાવવા લઈ જવા દે. "

મમ્મીને કીકીને ઠાકતર પાસે લઈ ગઈ. ઠાકતરે કીકીને તપાસીને કહ્યું : "કીકી તદન સાજી છે. તેને કાંઈ જ થયું નથી. " કીકી હસી. મમ્મીક નવાઈ પામી.

એકવાર મમ્મીએ કીકીને પાસે બેસાડીને પેમથી પૂછ્યું, "બેટા, તું આરામ નથી કરતી તેથી મને ચિંતા થાય છે. " "એમાં ચિંતા કેવી , મમ્મીન? " "પણ બેટા, આરામ તો શરીર માટે ખૂબ જ જરૂરી છે.! "

"એ કઈ રીતે , મમ્મીત! "

"આરામ કરવાથી શરીરમાં તાજગી આવે છે. ને તે પછી આપણે આપણું કામ ધણાં ઉત્સારહથી કરી શકીએ છીએ. "

"પણ મમ્મીસ, શરીરમાં તાજગી લાવવાનો ઉપાય મને મળી ગયો છે". કીકીથી અતિ ઉત્સાહમાં બોલી જવાયું.

"કયો ઉપાય? " મમ્મી એ પૂછ્યું. હવે કીકી ફસાઈ ગઈ. સાચું કહેવું કે ખોટું? જો સાચું કહે તો પરીમાને આપેલું વચન તૂટે. ને મમ્મીની આગળ ખોટું તો ન જ બોલાય.

પણ કીકીએ વાત ફસવામાં ઉડાવી દીધી. તે હસીને બોલી: "મમ્મી તું ચિંતા ના કર. હવેથી હું આરામ કરીશ. બસ હવે ? "

કીકી રમવા દોડી ગઈ , પણ મમ્મીવને કીકીની વાતમાં વિશ્વાસ પડ્યો નહીં.

મમ્મીરએ કીકીથી છાનામાના તેની દેખરેખ રાખવા માંડી. કીકી ક્યારે શું કરે છે તે છાનાંછપનાં જોવા લાગી.

એક વાર કીકી એકલી બેઠી હતી. એટલામાં થાકને લીધે તેને બગાસું આવ્યું. તરત જ કીકીએ ગજવામાં હાથ નાખ્યો. દાબડી બહાર કાઢી સૂધી. ગજવામાં મૂકી. સૂધતાં જ કીકીનો થાક ચાલ્યો ગયો. કીકી હળવીફૂલ થઈ ગઈ. તેનો ચહેરો તાજગીથી ખીલી ઉઠ્યો.

કીકીનું આ વતા તેની મમ્મીય જોઈ ગઈ. કીકીની તાજગી પેલી દાબડીમાં છે તે વાત મમ્મીને સ મજાઈ ગઈ. સવારે કીકી કપડાં બહાર કાઢીને બાથરૂમમાં નાહવા ગઈ. મમ્મીપએ તેના ફોક માંથી દાબડી કાઢી લીધી. ખોલી. અંદર એક ફૂલ હતું. તાજું ને મધમધતું ફૂલ. મમ્મીએ તે ફૂલ બારીબહાર ફેંકી દીધું. ફૂલ પથ્થાર પર અથડાયું. ફૂલની પાંખડીઓ છૂટી પડી ગઈ. તેની સુવાસ યો તરફ ફેલાઈ ગઈ. એ સુવાસથી બાગના છોડ પરનાં ફૂલો ખીલી ઊઠ્યા. પંખીઓના કંઠ ગહેકી ઊઠ્યા. ચારે તરફ કલશોર વ્યાપી ગયો. પવન પણ સુગંધિત થઈ વહેવા લાગ્યો. ચારે તરફનું વાતાવરણ

તાજુંમાજું થઇ ગયું. કીકી સ્નાન કરીને બહાર અીવ કપડાં બદલ્યાં . ફોકના ગજવામાં હાથ નાખ્યો. દાબડી ન હતી. કીકી ચમકી. દાબડી કયાં ગઇ ? કીકીએ મમ્મી સામે જોયું. મમ્મીસએ હસતાં હસતાં બોલી: "તારી દાબડી મેં ફેંકી દીધી. " "કયાં? " "બારીની બહાર. "

કીકીએ બારીની બહાર જોયું. બારી બહાર બાગ મહેંકી રહ્યો હતો. સુગંધિત પવન વાતો હતો. પંખીઓના કલરવમાં તાજગી વતાવી હતી. આ જોઇ કીકી ખુશ થઇ. તે બોલી: "મમ્મીર , દાબડીનો જાદુ તો જો". મમ્મી એ હજી બારી બહાર જાયું ન હતું. કીકીના કહેવાથી તેણે બહાર નજર કરી. બહારનું વાતાવરણ જોઇ મમ્મીબ ખુશ થઇ.

"મમ્મી, તે દાબડી ફેંકી દીધી તે સાચું કયુ. પહેલા તો હું જ એકલી તાજમાજી થતી હતી. પણ હવે તો આ બાગ , પંખીઓ ને પવન બધુંજ તાજુંમાજું થઇ ગયું. ને આ તાજગી જોઇને હવે ઘણાંબધાં તાજાંમાજાં થશે ને ખુશ થશે. ' કીકીને મમ્મી સામે ખોળામાં લીધી. તેનાં ગાલે ચૂમીઓ ભરતાં તે બોલી: "મારી વહાલી કીકી કેટલી સમજ છે